

Neylerse Rabbim Güzel Eyler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Ocak 2023

Düşlerimden asın beni ve yanılgılarımdan.

Yeniktir titrim insanların nezdinde ve yanıktır yazdıklarım varsa yoksa aşkın ve kalemin g/izinde...

Ah, bayım, ah...

Frapan sözcükleri ne zaman mesken tutsam ve ne zaman birilerine benzemeye çalışsam olmuyor işte olmuyor çünkü ben sevdalı ve r/eşit bir rüzgârım meylettiğimse içimdeki saf çocuk ve mealim asla bir kadın değil.

Kız başıma verdiğim mücadele ve iklimlerden seferberlik.

Bir nida ise kalemin izi bir nüans iken imgeler.

Çarpan kalbim ve hidayete ulaşma arzum.

Sınıfım yok benim sıram hiç yok hem ben...

Hem ben sıramı s/avdım bayım aşkın hicvinde ve hicretinde.

Melundu düşler kimi zaman seken bir yürekten diğerine asla mendebur değildi asla yalan değildi.

İklimler değişti bayım ve ben değişmedim tam teşekküllü bir hastane gibi evde hizmet vermekteyim.

Hizmetime sunulan insanlara bile hizmet verirken ve ekmek yediğim çanağı nasıl pislerim...

Hüznümdür muhalif olduğum mevsime sirayet eden.

Rivayetler ise durağan asla asılsız değil.

Menkıbesi yok günün bir meali hiç yok.

Kuyuma kazanlar mı?

Ah, bayım gülüp geçerim ne de olsa ben kazdım kendi kuyumu iğbe ucuyla kalemin çuvaldızı zaten kendime batırmadım mı bir ömür?

Yiten imgeler tuzağı.

Aşka tutsaklık ama asla benzemem hemcinslerime çünkü ben sevdim mi uzaktan çok uzaktan severim ve dokunmadan geçer giderim insanların yanından.

Çocuk aklımla aşkı merak ettiğim.

Çocuk aklımla Amerika'da yaşayan çok ünlü bir aktöre sevdalanıp yasını tuttuğum.

Ben hep âşık oldum ve her seferinde büyüdü zaferim.

Feri mi aşkın yoksa fendi mi?

Asla fettan bir imge değilim öyle ki taahhyül dahi edemezsiniz.

Ne boyandım ne yüzüme eşlik etti maskeler.

Botoks yaptıran kadınlar adamlar ne var ki üç beş kazayağı varsa yüzümde hem kıyamet kopmadı mı ayaklanan insanlar yüzünden bir de azanlar.

Azıtan gölgeler.

Arşı alaya çıkan yalanlar.

Öfkeli değilim.

Yalancı asla değilim.

Doğrucu Davut kimliğimle hala yalan söylediğimi sanır insanlar.
Saf tuttuğum safiyet.
Çocuksu yanım ve sevgi özürlü insanlara iyi gelmediğim de doğrudur hayır, işin ilginç kimsenin beni sevmesini talep etmezken durduk yere birilerini sevmem batar insanlara.
Bayat pil gibi yürekleri.
D/ağlanan yürekler ve geceler.
Asilim var mı?
Asiyim de...
Çok mu tuhafınıza gitti?
Yalansız mecralar yalansız dünyalar ve temiz insanlar ve aşk masalları filmlerde kalan.
Arşı alaya çıkmış hüznümle sekiyorum işte ve ekiyorum sevgiyi.
Ne mi biçtim sonunda?
İlahi Aşka kavuştum ya nihayetinde ki...
Çocukluğumdan bu yana hep aram ile oldu Allah ile.
Kimi naz etti kimi niyaz bense pes etmedim aralıksız sevdim insanları ve tuhaflarına gitti.
Yalansız riyasız yaşamakla elde ettiğim huzur dolu vicdanım gel gör ki huzurlu olmam batar insanlara iyi de ben Allah'ın huzuruna imanla çıkarken onlara ne?
Adağım mı?
Sadık olduğum mu?
Yalnızlığım ve de...
Büyüyen iri gözlerimle de nasıl özlerim nasıl...
Kimi mi?
Boş verin gitsin ben kimim ki?
İşte kimlik derdine düşenler iyi de benim kimliğimden kime ne?
Titrim öncelikle insan olmak bir de aldığım terbiyenin ve eğitimin hakkını vermek.
Geri dönümü para olmayan eğitimim...
Gülerler hem de bir yerleri ile.
Neymiş efendim?
Neden meslek hayatımın devamını getirmemişim?
Ötesiz bir kurşun gibi saplanan yüreğime.
Öksüz bir imge gibi sağdıçım iken hüzün.
Derviş yüreğim ve cübbem.
Ne yani...
Benzemek zorunda mıyım illa ki birilerine?
Modayı takip etmemem ya da sık sık kıyafet alışverişi yapmadığım gibi kuaför koltuğundan bir de dışçı koltuğundan nefret etmem mi battı sizlere?
Ne de olsa kadınların ve de kadınlığın yüz karasıym:
Yaşıtlarım torun sahibi iken neredeyse ne var hala içimdeki çocuğu pırpıplıyorsam?
İmgeler.

Hüzün.

Aşk.

Neferi olduğum umut.

Devasa bir denklem ve evren tümlendiğim tamamlandığım ve yarı yolda bırakılmışlığım.

Günyüzü görmek ne demek peki?

Terfi almak mı?

Yüksek bir maaş...

Ya da sırtını kocasına dayayan kadınlar mı koca parası ile hava atan?

Ne nefret ne ihanet ne de haset.

Ama hayret ettiğim, bayım...

Havsalamın almadığı.

Gücüme filan da gitmiyor hani çünkü ben gücümü Allah'tan alıyorum ve gürül gürül sevip yaşayıp yazıyorum tek farkla:

Dünyanın heveslerinden ve insanların nefsinden ve havasından uzak bir diyardır benim nöbet tuttuğum.

Mükemmel bir Mümin olmayabilirim ama inancım öylesine güçlü ve sevgi dolu ki ve şiar edindiğim ilk günden beri:

Yaratandan dolayı yaratılan her canlıyı hatta cansız eşyaları bile sevdiğim doğrudur ve bu duyguyu ben ilk olarak dört ya da beş yaşlarında iken edindim bir o kadar şiar edindim.

Derken büyüdü sevgim:

Dört yaşındaki bir çocuk ne anlar ki dinin gerekliliklerinden elbet annem bana dinimi sevdirdi ve dua etmeyi ondan öğrendim ve Allah sevgimi onunla yaşadım yaşattım da.

Doğaçlama sevdiğim.

Akabinde delişmen bir rüzgâr gibi estiğim ve aşkı merak ettiğim.

Beşeri aşklar elbet ilk düştüğüm içine ama uzaktan kimine göre sevgi iken bir tuzaktan ibaret.

Haberleri olmadan ne çok insan sevdim kadın erkek fark etmeksizin.

Büyüyen coşkum.

Eğitime düşkünlüğüm ve öğrenci formam ve öğretmen gömleğim.

Nihayetinde cübbemle salındığım mizansende neye denk düşüyorsam artık insanların gözünde.

Temiz ve bakımlı olmak elbet ilk kural ama abartmadan da düzenini korumak.

Para saçmadan yaşamak.

İhtiyaçlar doğrultusunda hareket etmek.

Tutuşan yüreğimi harekete geçiren ilk kıvılcım ve büyüyen bir yangın.

Sanırım bu da bir metafor.

İlahi Aşkın güzelliği akabinde anneme olan düşkünlüğüm.

Allah beni af etsin ki annemi belki de Tanrı kadar sevdim ve defalarca elimden kayıp gitme noktasına geldi kadın hem de demez mi dünden beri...

"Beni çok sevme..."

Bir yitimse yaşadıklarım yemin Billah eskisinden az seviyorum annemi ama yasaklanmış ne varsa

çığnıyorum da çünkü annem benim değerlim ve değerlerimi korumamam vesile elbette Allah'ın izniyle.

Bilinmezi tahayyül etmek mi?

Bu da mümkün hani...

Bir de gördüğüm rüyaların etkisinde kaldığım misal dün gece uzun süren rüyamda İstanbul Belediye Başkanı idim ve eski başkanın eşi bana hiç iyi davranmadı üstelik kadın İstanbul'u hiç sevmiyordu. Açıkta kalan bir yerim de yok hani üstelik açık seçik giyinmek tarzımdan çok ötedir açık seçik konuşmak da gerçi bazen üç beş argo sözcük düşer dilimden af ola.

Beyanat verdiğim koca ömür şimdilerde yediğim yemediğim aldığım almadığım ne varsa dert oldu millete elbet minnet etmediğim kadar onlara müteşekkirim güzel Rabbime...

Beni aç ve açıkta koymayan.

İlahi bir esintinin de müptelasıyım hani ve münzevi iklimlerden sektiğim muhalif yüreğimle mühürlemişken de kalbimi ve ayan beyan fırar ettiğim bir iklim kimi zaman ikilem yüklü.

Direncim ve dirayetim artık kaç amber ise...

Sözcüklerim yumuşak.

İnsanlar sevecen.

Ruhumsa fırtınanın eşliğinde savrulan ve itiraz hakkımı kullandığım çıktığım yüce mahkemesinde sayın egoların bana eşlik eden nice sıfat ki...

Ben alınımın akıyla yaşarken kimse de durduk yere bana çamur atmasın hani.

Bir de racon kesenler.

Konu mühim saldırılar muhalif varlıklardan cereyan eden ve ben Doğrucu Davut Kimliğimle sadece Rabbime hesap veririm bir de vicdanımı yoklarım sık sık.

Yastığa başımı rahat koymam şükür vesilesi.

Benim insanlara batan huzurum ise nefret dolu varlıklarının ve egolarının bir neticesi.

Rengim beyaz.

Rakımım muazzam çünkü aşkın ve inancın çitası yüksele yüksele vardım hidayete hem de yaşarken.

Cüssem ne ki?

Cübbemse tertemiz ama yamalı.

Yandığım kadar yakardığım sadece Huda.

Ulvi bir teselli ve her ezan vakti Rabbin beni çağıran sesi bense anneme pervane ihmal ederken dini vecibelerimi ama asla eksik etmediğim dualarım ve Rabbimle olan birlikteliğim.

Kimse toz konduramaz diyemem çünkü iyi bir Mümin olma ihtimalim bile sorgulanmakta yine son zamanlarda.

Bense zor zamanlardan geçerken susma hakkımı da kullanıp yine Rabbime sirayet ve riayet ediyorum.

Sevgi ikliminde uçan bir garip göçmen kuşum işte yeri yurdu olmayan bu yalan dünyada ama diğer cihanın varlığı ve Rabbime kavuşmanın verdiği koşturmaca ve umutla yaşıyor ve de yazıyorum.

Azımsanmak sorun değil.

Balçığa çekilmem sorun değil.

Çünkü sabun işimi görüyor.

Çünkü sabırla bütünleştim ben.

Ve şükürler olsun günüme.

En büyük hayalim mi?

Onu da şimdilik söyleyemeyim hani yoksa nazar değer...

Bense azar azar eksilirken.

Bense azanlara dönüp bakmazken.

Rabbime dönük yüzümle vicdanımla ve ruhumla özdeşleştiğim umudun ve de huzurun bakiyesinde asılı iken...

Öykündüğüm elbet kendim yine ve de dünüm ve ben sadece huzur diliyorum yaşarken ve de artık ölüm acısı vermesin Rabbim ve de beni sevdiğilerimle sınamasın.

Neylerse Rabbim güzel eyler.

Kurşun ağırlığında olması gerekirken yüküm kuş kadar hafıfım hele ki Rabbim sayesinde İlahi Aşk ve umut tecelli etmişken teselli bulduğum o kadar çok şey var ki şükürler olsun...

Sınandığıma delalet ve de asil yüreğimin sirayet ettiği.

Kimliğimin sorgulandığı bir iklimde bana ne beni durduk yere yargılayıp yerden yere vuranlardan yeter ki Rabbim benden razı olsun ve...

Allah sizlerden razı olsun, sevgili okuyucularım...